

INTERMEDIA

revista clubului din arad

1994 anul unu
numărul trei
trimestrul trei

Summary Info

File Name: SUMAR1.DOC

Directory: C:\INTERM.1

Title: SUMAR

Subject: ART UNLIMITED s.r.l.

Author: intermedia

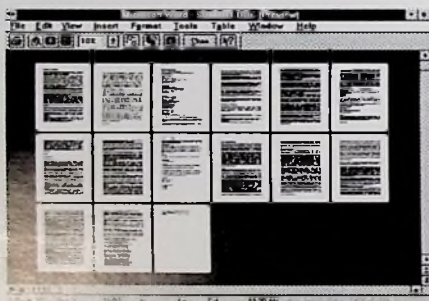
Keywords: s.r.l.

Comments: NO COMMENTS

ART UNLIMITED s.r.l.

video art / performance / instalație
 expoziție deschisă între
 22 septembrie - 16 octombrie 1994
 art museum arad
 curator : Judit Angel

textele numărului trei al revistei **INTERMEDIA** au fost culese în Microsoft Word 6.0 ocupând 15 pagini (vezi print screen - preview) . numărul cuvintelor folosite este de 7192, care la rândul lor conțin 38.566 de caractere. autorii acestora sînt (în ordinea apariției): Judit Angel, subREAL, Gheorghe Săbău, Olimpiu Bandalac & Teodor Graur, Ujvarossy Laszlo, Andrei Oişteanu, Bartha Sandor, Geta Brătescu, arhiva reVoltaire*s Cotton Candy Cabaret, Liliana Trandabur, Andreea Beşcsik, Caius Grozav, Romulus Bucur, călin man.

video:
 Geta Brătescu - Bucureşti
 Călin Dan - Bucureşti
 Radu Igazsag - Bucureşti
 Alexandru Solomon - Bucureşti
 Sorin Vreme - Timişoara
 Matei Bejenaru - Iaşi

performance:
 Teodor Graur - Bucureşti
 Grup TRANSMABULÖSILVAN - Cluj
 Űtő Gustáv / Kónya Réka - Sf. Gheorghe
 Bob József - Tg. Mureş
 Liviana Dan - Sibiu

instalație:
 Lia Perjovschi - Bucureşti
 Dan Perjovschi - Bucureşti
 subREAL - Bucureşti
 Roxana Trestioreanu - Bucureşti
 Dan Mihălţeanu - Bucureşti
 Bartha József - Tg. Mureş
 Mircea Stănescu - Sibiu
 Űjvárossy László - Oradea
 Onisim Colta - Arad
 Bartha Sándor - Arad
 Kocsis Rudolf - Arad
 Caius Grozav - Arad
 călin man - Micalaca

INTERMEDIA

revistă trimestrială / interdisciplinară
 editori: clubul din arad / museum arad

redacția:

Gheorghe Săbău / Judit Angel / Liliana Trandabur /
 Caius Grozav (informatician) / călin man (computer&design)

tipografia C.D.S.A. & POUDIQUE

G. Ivan (maşinist) / tiraj: 250 exemplare / lei: 300

adresa: muzeu, piața enescu 1 arad 2900

the
little
m

o t i v a t i o n

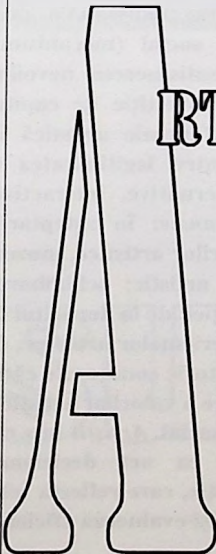
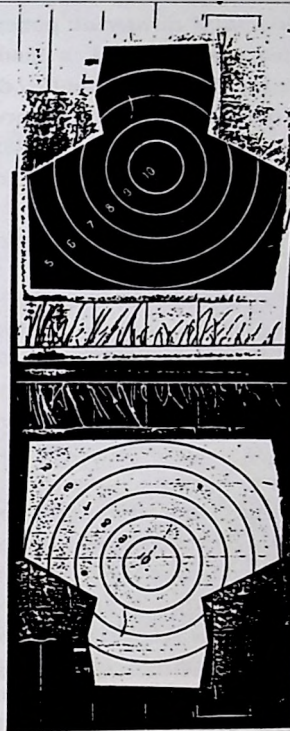
FILE:TXT-15.CDR

TIME: Wed Aug 24 12:34:40 1994

TILE: 1 of 1

pagina 1

ART UNLIMITED S.R.L.

RT

UNLIMITED s.r.l. / asociație asociere inițiativă
răspundere limitată / este o provocare la reflexie asupra
situației actuale. este o solicitare la auto - definire în
funcție de realitatea complexă în care trăim. este o
propunere pentru un demers artistic simultan reductiv-
extensiv, resimțit cu intensitate și urgență la nivelul
sensibilității individuale, chestionînd totodată, gradul de
relevanță al opțiunii personale în cadrul contextului
general.# **LOCUL:** arad - muzeul de artă / palatul
cultural / spații acoperite, curți interioare, împrejurimi,
stradă, parc.# **PERIOADA:** 22 / 23 septembrie 1994.#
MEDIA: obiect, instalație, environment, performance,
fotografie, artă electrografică, video.

P R O J E C T U L ART UNLIMITED S R L

FILE:TXT-18.CDR

TIME: Thu Sep 08 11:28:19 1994

TILE: 1 of 1

Judit ANGEL

pagina 2

Intenția actului curatorial: punerea în discuție a statutului artei / artistului în societatea post-totalitară, a modului de funcționare a circuitului produselor artistice (producție, distribuție / difuzare, receptare). *Metoda de lucru - noțiuni cheie:* minimalism teoretic, procesualitate, contextualizare, interactivitate, transgresiuni. *Demersul curatorial reductiv- extensiv:* teoria nu precede expoziția, expoziția nu este o demonstrație a teoriei; deplasarea accentului de pe teorie ca set finit de idei pe actul problematizării; transgresarea limitelor dintre curator /teoretician, artist și receptor / punct de referință: modelul artistic minimal - obiectul artistic lipsit de un conținut specific; sensul operei se creează prin interacțiunea dintre obiect și context, respectiv prin întâlnirea dintre operă și receptor / reducerea problematicii raportului dintre artă și societate la formula ART UNLIMITED s.r.l. al cărei conținut se creează prin modalitățile particulare de citire, respectiv prin interpretarea acestora. *Posibile lecturi. Asocierea de cuvinte:* artă nelimitată - societate cu răspundere limitată. Operațiune lingvistică: quasi - oximoronul - figura de stil ca deviere de la normă / normalitate; adjectivul „quasi” asociabil unui spațiu social intermediar, caracterizat prin jumătăți de măsură. Incoerența câmpului artistic în absența structurării relațiilor dintre diferite instanțe implicate în procesul de producție, difuzare și receptare a bunurilor / valorilor artistice. Condiția artei între marginalitate și pericolul latent al instrumentalizării ei. *Emblema:* „ART UNLIMITED s.r.l.” - s.r.l.: formă de supraviețuire specifică societății de tranziție; formă de obiectivare a libertății și inițiativei individuale prin sistematizarea raporturilor dintre individ și contextul social (mecanismul cererii și ofertei, concurența, beneficiul individual și satisfacerea nevoilor publicului consumator); s.r.l. artistic - constituit prin investiție de capital artistic nelimitat; formă fictivă de auto-gestiune și autonomie artistică în căutarea unei piețe artistice, câmp al concurenței pentru legitimitatea și consacrarea culturală; produse mediate: efemere, alternative, interactive, auto-reflexive și provocatoare la reflexie. *Muzeul expansiv:* în așteptarea integrării sale într-o rețea instituțională a circulației valorilor artistice, muzeul își „inventează” partenerii, în cazul de față, s.r.l.-ul artistic; schimbarea conotațiilor spațiului muzeal, redefinirea funcțiilor instituției: de la depozitul de memorie culturală la muzeul - spațiu al proceselor și experiențelor artistice; de la rolul pasiv al prezentării istoriei, respectiv a valorilor istoric consacrate către un rol activ în procesul de selecție, promovare și consacrare a valorilor artistice; accent pe funcția de mediere dintre spațiul artistic și cel social. *Artiștii în s.r.l.* „ART UNLIMITED”: investiția de capital artistic ca act decizional; auto-reflexie și contextualizare; alegerea ca luare de poziție, care reflectă felul în care artistul își înțelege rolul ca atare și modul în care își evaluează eficiența funcționării propriilor produse artistice.

ART UNLIMITED S.R.L.

Cyan

100
95
75
50
25
5
0

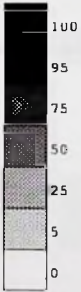

pagina 3

Magenta

ART UNLIMITED s.r.l.

REAL

sub

INTERVALUL UNLIMITED

FILE:TXT-6.CDR

TIME: Wed Aug 24 12:55:24 1994

TILE: 1 of 1

Gheorghe SĂBĂU

pagina 4

Proiectul unui „serial” care să trateze pe rînd invarianții intermedia / imaginea, metamorfoza, articularea etc./ pe care-i consider determinanți în orice tip de discurs artistic / dar nu numai / așadar acest proiect teoretic este bruiațat de cîte un număr tematic la care musai să măracordez. De data aceasta am fost deturnat de expoziția Juditei Angel sub genericul ART UNLIMITED S.R.L. /societate cu răspundere LIMITATA / temă pentru care cel mai „adaptabil” invariant este INTERVALUL. Mai în joacă mai în serios am extras din dicționare termenii a căror semnificație interferează sinonimele propriu-zise pentru interval. Aceasta cu intenția de a nu reduce tema la aspectul ei restrictiv, ci dimpotrivă a-i oferi o dimensiune deschisă unor varii interpretări. Astfel avem: intervalul, distanța, spațiul întrerupt, pauza, metaxy, epoche, tăcerea, cezura, suspensia, sincopa, intermitența, rarefierea, vidul, golul, interludiul, intermezzo-ul, liniștea, diferența, absența, invizibilul, suprimarea, lentoarea, latența, antractul, amînarea, zona neutră, pasivitatea, izolarea, palimpsestul, ocoltarea, obliterarea, obnubilarea, eclouziunea, emergența, extincția. Este ușor de sesizat că ați sinonimele cît și quasi-sinonimele pentru interval conțin aspectele „negative” ale unor dihotomii, avînd ca pereche semnul „pozitiv” adică plinul, prezența, vizibilul, ubicuitatea, etc. De aici obligația de a trata intervalul nu numai în funcție de conotațiile golului ci și în raport cu pozitivul plinului deoarece numai din această interdependență pot rezulta structuri semnificative în planurile discursului artistic. Binomul plin-gol / imagine - interval / nu funcționează identic în artele tradiționale datorită diferențelor calitative specifice fiecărui medium, precum și preponderenței acordată unei anumite modalități de structurare a discursului. Tocmai din cauza acestor mărci specifice este necesar recursul la valențele metodice ale conceptului de gradualitate / „gradienții”. Astfel în cîmpul artelor spațiale /statice/ nu vom întîlni niciodată un interval pur /și simplu/ ci doar un fond în care percepem distanțe mai mici sau mai mari, între mai multe sau mai puține figuri, distanțe active, deoarece sînt încărcate cu funcții semnificative care devin revelante și revelatorii datorită relațiilor interactive dintre fond și actanții figurativi. În situația lucrărilor minimaliste, informale sau abstracte, fondul poate juca rolul de figură pînă la suprapunere - vezi „pătrat alb pe pătrat alb”, iar în cazul unor opere suprarealiste și mai ales în genul colajului intervalele se constituie ca adevărate rupturi în tectonica proximității, ceea ce conduce la clivaje semantice.

Oricum, intervalele așa graduale cum le percepem au limite doar în planul „formeii și substanței expresiei”, deoarece în planul „formeii și substanței conținutului”, adică la nivelul semnificației intervalul poate fi uneori interpretat UNLIMITED, așa după cum reiese din nenumăratele analize făcute din perspectiva teoriei straturilor oprei de artă. Doar la acest nivel se pot face considerații despre o „filosofie a intervalului” /metaxy/ sau chiar despre o „etică a intervalului” /A. Pleșu, 1988 /, iar în relație cu conceptul de finitudine G. Liiceanu /1975/ ne propune „peratologia ca teorie a limitei considerată în raportul ei cu conștiința”.

COLOR: Yellow

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

INTERVALUL UNLIMITED

INTERVALUL UNLIMITED

FILE:TXT-6.CDR

TIME: Wed Aug 24 13:12:00 1994

TILE: 1 of 1

pagina 5

Alta este gradualitatea intervalului muzical al căruia discurs este de factură temporală, ceea ce înseamnă că golul, pauza, absența sau tăcerea sînt mai evidente atît în planul expresiei cît și în al conținutului sau cu alte cuvinte intervalul face parte din structura compoziției, fiind măsurat și notat la egalitate cu semnul muzical plin. Uneori intervalele devin predominante așa cum se întîmplă în lucrările lui A. Webern pe care le percepem conform unei semantici a tăcerii sau cazul extrem al concertelor lui J. Cage unde se asistă la intervale...integrale. Oricum și în cazul muzicii intervalul este limitat la nivelul formei și limitat în planul semnificației și trăirii interioare - sentimentul infinitului prin mijlocirea discursului muzical.

În artele spectacolului intervalele sînt percepute asemănător celor din experiența cotidiană de care se ocupa o disciplină relativ nouă numită „proxemică” cu rezultate teoretice adaptabile la cercetările teatrale, coregrafice și cinematografice. Este supus analizei rolul distanței în contextul relațiilor dintre persoane în viața familială, pe stradă sau în spații publice, de unde rezultă anumite grade de proximitate: distanța intimă, personală, informală și socială cu ajutorul cărora „subiectul gesticulant își organizează propriul spațiu ca un sistem codificat în procesul comunicării”. Se fac apoi distincții pragmatice între proximitatea respectuoasă, afectuoasă, agresivă, indiferentă sau disprețuitoare la care se adaugă o ierarhie de „proceduri” și de „amplasări” cum ar fi „șeful mesei”, „fotoliul meu”, prezența doamnelor, a superiorilor sau a intrușilor care conduc la o serie de „tranzacții” ce desemnează figuri de sens într-un discurs tăcut, în relație directă cu kinesica - teoria gestului semnificativ. În cîmpul artelor plastice există de multă vreme o „replică” la artele tradiționale sub denumirea de arte alternative. Am numit instalația, cu prelungirea ei în mediul natural, environment-ul și performanța, moștenirea individualizată a happening-ului. În primul caz, complexul obiectual propus de către artist face corp comun cu spațiul în care este instalat, spațiu pe care vizitatorul îl parcurge simulînd o relație interactivă în special în cazurile în care instalația recurge la sistemul microteleviziunii interne /camera și monitoare / ; așadar un interval cu posibilități permutaționale. În situația performanței spectatorul poate răspunde activ la provocarea performer-ului în funcție de capacitatea ludică de a deveni un personaj implicat; un interval pe cît de aleatoriu pe atît de dinamic și incitant. Au rămas noile arte mediatice / film, video, computer / care ar merita o analiză specială. Pe scurt remarc două caracteristici esențiale: imaginile sînt „cinetice” și „proiectate” pe un ecran. De aici decurg două tipuri de intervale, temporale și spațiale care se reduc de fapt la intervale spațio-temporale datorită efectelor de spațializare a timpului și de dinamizare a spațiului. Tipul de „proiecție”, respectiv prin unde luminoase, prin electroni sau prin generare / la computer / nu are o importanță deosebită deoarece conține rezultatele, adică reprezentările cinetice pe un ecran. Intervalele pot fi de factură sintagmatică, pe orizontala discursului / relatat, povestit, prezentat / prin clasică cezură de montaj sau de factură paradigmatică la nivelul cadrului care poate fi aglomerat sau rarefiat plus contribuția vitezei de redare, a suprapunerii, a metamorfozei și modulării de culoare / video-computer / totul într-un ritm - tempo debordant ceea ce reduce deseori efectul de interval la minimum. Și obosim...

COLOR: Cyan

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

INTERVALUL UNLIMITED

EUROARTIST BUCUREȘTI

FILE:TXT-11.CDR

TIME: Tue Aug 30 11:27:28 1994

TILE: 1 of 1

pagina 6

OLIMPIU BANDALAC & TEODOR GRAUR

Grup independent cu personalitate juridică
/ sentința civilă nr.1668-11.05.1994, tribunalul sect1, București /
activează în domeniul artelor vizuale:

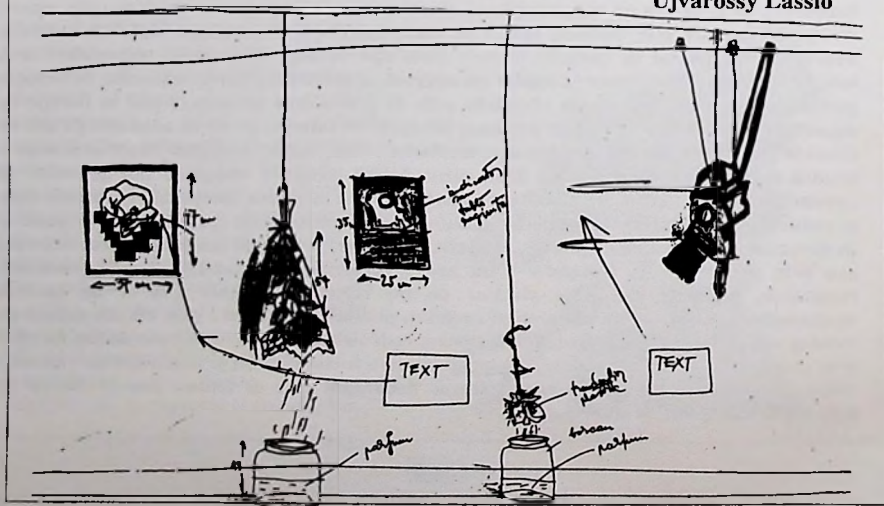
**FOTOGRAFIE,
VIDEO,
INSTALAȚIE,
DESIGN,
PERFORMANCE**

Crează opere originale de artă românească postistorică.
Execută **"Works To Do"**, acțiuni și lucrări ce se impun ca necesități actuale.
Deschide linii de comunicare, în limbaj universal, către Europa și mapamond,
vorbind europenilor despre România și despre ei înșiși.

ART UNLIMITED S.R.L.

LUCRAȚI NUMAI CU MASCA DE PROTECȚIE

Újvárossy László

SUBIECT - OBIECT

FILE:TXT-10.CDR

TIME: Tue Aug 30 11:40:12 1994

TILE: 1 of 1

Andrei OIȘTEANU

Nu-ți spun să-ți rotești privirea prin cameră. Desigur, ai trece în revistă un asamblaj de mobile, cărți și obiecte familiare, care probabil te reprezintă, dar peste care privirea îți alunecă indiferentă. În plus, îți asumi riscul să descoperi prea multe elemente de "standing mimat" (formulă americană) sau prea multe "signes extérieurs de riches" (formulă franceză). Te invit, în schimb, în podul casei, sau în alte spații cu aer stătut și lumină cernută prin hublouri murdare, cu liniștea lor nefirească de temple părăsite în grabă, prin care timpul abia se mai țiră cu un foșgăit de carii și molii. Vei fi fascinat de aglomerarea de sipete, boarfe și vechituri, de care nimeni nu mai are nevoie, dar nici nu îndrăznește să le arunce. Cu un șfeșnic în mână, vei intra înfrigorat, cu sentimentul că profanezi un cavou de familie, că pătrunzi într-o zonă interzisă; un fel de tainic muzeu al strămoșilor, în care obiectele se așează de generații, într-o ordine proprie, în straturi succesiv suprapuse. Un spațiu în care se intră nu pentru a lua ceva, ci doar pentru a depune mereu alte obiecte rămase fără stăpîn. Vei pătrunde cu teamă și respect, nu atât de groaza fantomelor care bîntuie locul, nici din venerație pentru morții familiei, ci mai degrabă la gîndul că și lucrurile tale își vor găsi locul în acest nedrept cimitir de obiecte. Îți vei pune mantaua decolorată a unchiului și mănușile destrămate ale vreunei bunici niciodată știute și vei deschide timorat cufere boltite și albume prăfuite. Acolo vei afla cu uimire că obiectele se nasc, trăiesc, iubesc și mor și ele aidoma unor ființe tăcute și demne. Vei mai afla cu umilință că ele ne supraviețuiesc, continuînd ceva din biografia și condiția noastră. Ai grijă! Nu întîrzia acolo prea mult; s-ar putea să nu te mai poți întoarce.

Yellow

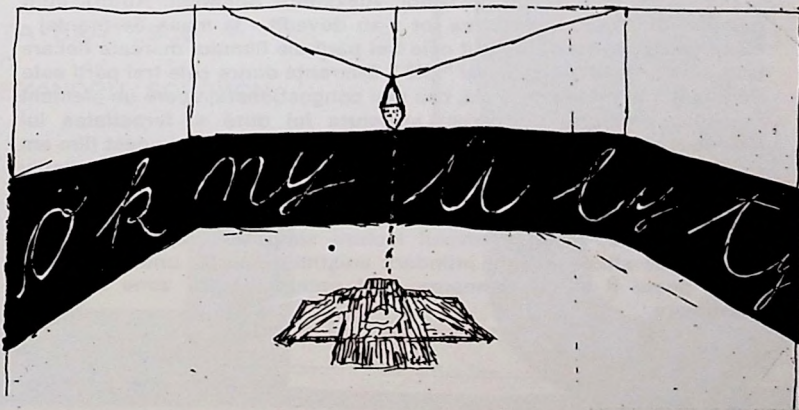
ART UNLIMITED S.R.L.

pagina 7

LEGENDĂ PERSONALĂ

proiect 1994

Bartha SÂNDOR

COLOR: Yellow

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

EARTHCAKE / COCKTAIL AUTOMATIC / 2x5

FILE:TXT-5.CDR

TIME: Mon Aug 15 12:50:37 1994

TILE: 1 of 1

pagina 8

Geta BRĂTESCU

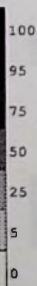
Cyan

ART UNLIMITED S.R.L.

* Cele trei filme pe care le-am lucrat până acum în colaborare cu Alexandru Solomon ("Earthcake"-1992, "Cocktail automatic"-1992 și "2X5" - 1993 / au ca numitor comun prezența unor obiecte - actori care sunt mâinile. Am reluat astfel un motiv pe care-l exersasem într-o serie de desene expuse în 1976 la București și în 1978 la Timișoara în cadrul expoziției "Studiul I"; tot atunci, la Timișoara am proiectat și filmul "Miini" / 5 min. peliculă de 8 mm / lucrat împreună cu pictorul Grigorescu Ion. În acel film, mâinile trăiau într-un spațiu al lor unde se luau reciproc în atenție - cu oarecare ferocitate - și, tot așa, luau în atenție obiecte ce se aflau undeva în marginea aceluiași spațiu. Pentru mine, imaginea propriilor mâini, fie în desen, mulaje, fie în film, echivalează cu vorbirea /textul/ la persoana întâi; și totodată, prin detașarea lor ca parte dintr-un întreg, prin emanciparea lor, mâinile pot fi privite ca măști, ca expresii simbolice.

* COCKTAIL AUTOMATIC /video-film, 4 min. - 1992 / coautor, Alexandru Solomon. Cu acest film am preluat un scenariu vechi pe care-l prezentasem, ca vis, în cartea "Atelier continuu" /1985/. Era vorba despre violența implicită gestului automat. Pentru video-filmul recent, tema s-a plasat în cotidianul apropiat și a căpătat mult mai multe nuanțe. Acest lucru a fost posibil datorită libertăților pe care le oferă camera video și nu mai puțin, masa de montaj. Printr-un joc de planuri, mobile pe orizontală și verticală, se întâlnesc gesturi automate disparate, obiecte disparate; un cadru static, un fel de peisaj compus din îngrămădirea unor obiecte ale atelierului, suferă din când în când agresiunea gestului automat.

* 2X5 /video-film, 4 min./ coautor, Alexandru Solomon. Autorii sunt mâinile. Mișcarea, încheștarea lor s-au dovedit - la masa de montaj - clasificabile; astfel au apărut cele trei părți ale filmului marcate fiecare prin repetarea titlului general "2X5". Diferența dintre cele trei părți este de nuanță; în partea centrală, cea mai congestionată, apare un element mecanic, tocătorul de carne; structura lui dură și ferocitatea lui întâlnesc și se adaugă ferocității organice a mâinilor. Cu acest film am dorit crearea unui spațiu "medec", ilustrativ pentru sfârșitul de mileniu pe care-l trăim. Faptul că în ultima imagine a filmului, mâna aterizează pe frunte intrând parțial în hățișul firelor de păr, l-am putea citi ca gest de exasperare; însă, la nivelul lecturii simbolice, faptul că ultima imagine se stinge asupra întinderii liniștite a frunții, unde mâna s-a oprit, poate fi și consemnarea unei opțiuni pentru zona reflecției salvatoare.

COLOR: Cyan

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

" You should learn to look at our hands, my friend:
the whole Europe is speaking about their games."

FILE:TXT-14.CDR

TIME: Wed Aug 24 13:18:31 1994

TILE: 1 of 1

Mircea Eliade

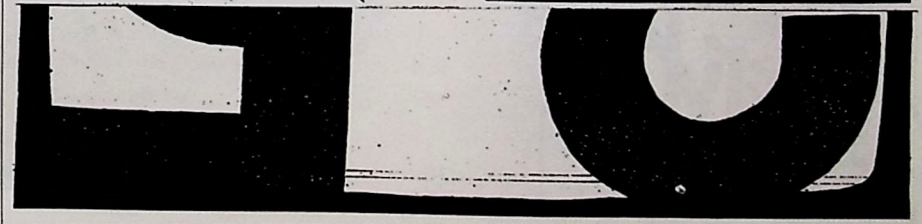
pagina 9

2 X 5 "

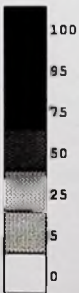
a film by

GETA BRATESCU
and
ALEXANDRU SOLOMON

Yellow

ART UNLIMITED S.R.L.

COLOR: Yellow

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

Liliana TRANDABUR

PATAFIZICA INCONȘTIENȚĂ

pagina 12

Incitați de titlul paradoxal propus de Muzeul de Artă și de revista INTERMEDIA, profităm de ocazie pentru a purcede la o "autodefinire în funcție de realitatea complexă în care trăim, (...) Chestionind totodată gradul de relevanță al opțiunii personale în cadrul contextului general", așa după cum ne invitau ultimele două numere ale revistei. Ipoteza de la care pornim este că grupul în cauză a practicat o patafizică inconștientă de la primii ani de constituire a lui sub numele de Atelier 16, apoi de Kinema-Ikon, pină azi cind cochetează cu noile moduri de expresie vizuală cum ar fi instalațiile, video-art sau computer-art. Considerăm deci că sollicitarea la auto-definire pe care o lansează Judit Angel în programul expoziției ART UNLIMITED S.R.L., impune din partea tuturor celor inside un minim efort de autoreflexare între niște limite de o minimă coerență terminologică. Pentru argumentarea acestei ipoteze de lectură a urmelor și semnelor lăsate de grupul în discuție aflat într-o stare perpetuă de disoluție innoitoare, vom relua definiția Patafizicii pe care o dădeam în articolul "Patafizică și metamorfoză", publicat în primul număr al acestei reviste. După cum citam în Pata-delimitări, Patafizica a fost definită de creatorul ei Alfred Jarry ca "Știință a soluțiilor imaginare care acordă în mod simbolic formelor proprietățile obiectelor descrise prin virtualitatea lor."(1) De la primele forme de existență a grupului care au fost filmele experimentale, Kinema-Ikon a propus soluții imaginare de căutare a virtualităților, proprietăților obiectelor, a relațiilor dintre ele și/sau a stărilor de spirit prin cultivarea unei permanente "stări de experiment".(2) În acest sens stau dovadă cele 22 de filme "reprezentative" ca și cele 20 de filme "quasi reprezentative". Prin aceste producții filmice "recuperarea filmică a realului" constituie după părerea noastră un mod de creație patafizică în care realitatea este percepută la modul estetic-ironic și auto-ironic, iar livrescul (citatul estetic) este echivalat cu spontaneitatea, ceea ce apropie considerabil esența experimentelor din grupul Kinema-Ikon de paradoxul fundamental al tuturor grupurilor patafizice: echivalarea contrariilor.

În Proiectul teoretic Kinema-Ikon se afirmă că prin "discursul audio vizual" al grupului se insistă asupra revelării unor "reații, stări și atitudini afective și/sau a unui climat de relații (mediu, persoane, obiecte, spații, mișcări etc.) (3) Recunoaștem în acest Proiect teoretic cultivarea virtualităților în descrierea proprietăților obiectelor și mai ales a stărilor afective, a relațiilor dintre mediu, persoane, obiecte, spații, mișcări. În continuare se afirmă că "Se recurge insistent la medierea unor invarianți cum ar fi: plinul imaginii cinetice (enuț iconic complex), intervalul, variațiunea, repetiția, recurența, multiplicarea, metamorfoza, juxtapunerea, combinarea, articularea care, fiind și operații semiotice, aduc, din perspectiva receptorului, o percepție semiotică a discursului iconic." (4) Nu putem decât să remarcăm prețiozitatea limbajului de definire teoretică, ceea ce ne apropie fără îndoială de auto-definirile și auto-teoretizările grupurilor patafizice în care auto-ironia și auto-pastlșarea constituie figura retorică fundamentală. De subliniat totuși că în cazul grupului Kinema-Ikon doar experimentele filmice, grafice și tipo-grafice au un caracter auto-ironic și auto-persiflator, pe cind Proiectul teoretic are toată seriozitatea unui program semiotico-iconic. Nota patafizică este în acest caz inconștientă. Continuind totuși analiza pe text a proiectului în discuție, putem citi: "În ceea ce privește nivelul succesiunii cadrelor, se remarcă trei tendințe: recursul la "coerența unităților discrete" (valențele fragmentului mai mult sau mai puțin autonom s.n.), "coerența continuităților topologice" (valențele metamorfozelor în interiorul cadrului s.n.) (...) Aici se încadrează și "tratamentul" unor operațiuni tehnice curente (zoom, traveling, dezvoltare, refilmaș etc.) ca subiecte ale unui discurs ecranic" s.n. (5) Este clară în acest caz înruderarea cu mașinismul spiritului patafizic căci reamintim, poetica patafizică definește opera ca reprezentare fragmentară, produs de reciclare înruperat în majoritatea cazurilor prin colajul de elemente dispartate sau chiar contradictorii, ori în Proiectul Kinema-Ikon metamorfoza nu este altceva decit produs al reciclării.

ART UNLIMITED S.R.L.

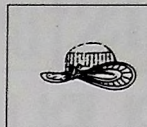

Yntermedia 4/1994 (text iduatic)

Kinema-ikon: kinetic-iconic experiments and unconscious pataphysics

incited by the paradoxical theme proposed by the art museum of arad - «art unlimited s. r. l.» - we took advantage of the occasion to proceed to a «self-definition, after the complex reality in which we live, (...) questioning at the same time the relevance degree of the individual choice within the context of the general situation», following the invitation published in the last two numbers of our review, the hypothesis from which we start is that the kinema-ikon group practiced an unconscious pataphysics, from the first years of his formation (under the name of studio 16) until today when he is trying new ways of visual expression like installations, video-art or computer-art. from the argumentation of this reading hypothesis of the marks and signs realized by our group (which is a perpetual state of renewed dissolution), we will resume the definition of pataphysics given by its creator alfred jarry: «science of the imaginary solutions which accords symbolically to the forms the properties of the objects described by their virtuality». from the first forms of existence, which were the experimental films, kinema-ikon proposed imaginary solutions to research of virtualities, «properties of objects, relations between them and/or frames of mind by cultivating a permanent state of experiment.» in this direction we can quote the «22 representative films» and the «20 quasi-representative.» within these productions, the «cinematic recuperation of the real» constitutes in our opinion a pataphysic way of creation, where reality is perceived in an aesthetic-ironic and self-ironic way, and the bookish (the aesthetic quotation) is equivalent to spontaneity, which approaches from our group to fundamental paradox of all the pataphysical groups: the equivalence of contraries. in the «theoretical project of kinema-ikon» it is stated that audio-visual discourse on the group emphasizes the revealing of «reactions, states and affective attitudes and/or a relations climate (environment, persons, objects, spaces, movements, etc.)» we can recognize in this theoretical project the use of virtualities in describing the objects' properties and especially the affective attitudes, the relationships between environment, persons, objects, movements, the same article asserts that the group «use insistently the mediation of invariants such as: the fullness of the kinematic image (complex iconic utterance), interval, variation repetition, recurrence, metamorphosis, juxtaposition, which, being also semiotic operation, bring, from the receiver's point of view, a semiotic perception of the iconic discourse.» we can but notice the preciousness of the theoretical language, which gets us closer to the self-definitions and self-theorizing of the pataphysics groups, where self-irony and self-pastiche constitute the main rhetorical figure. to be stressed, nevertheless, that, in the case of our group, only filmic & (typo)-graphic experiments have a self-ironic and self-mocking character, while the theoretical project maintains all the seriousness of a semiotic-iconic project. the pataphysic note is, in this case, unconscious. proceeding nevertheless with the text analysis of the quoted project, we can read: «as regards the level of frames succession, three tendencies can be remarked: resorting to 'discreet units' coherence (valences of the more or less autonomous fragment), 'topological units' coherence (valences of metamorphosis within the frame) (...) here is included too the treatment of current technical operations (zoom, traveling, film developing, re-filming, etc.) as subjects of a screen discourse». it is clear, in this case, the connection with pataphysic spirit's machinism, because, we have to remind it, pataphysic poetics defines artistic work as a fragmentary representation, as a product of recycling, embodied in most of the cases by pasting disparate or even contradictory elements, while, in the kinema-ikon project, metamorphosis is nothing but a result of recycling regarding the mise-en-abîme techniques, such as presenting of experimental creation operations as topics, they constitute, in the case of all pataphysic works, a predilect thematic area. the work's technical character constitutes a fundamental theme, and, in the case of the kinema-ikon group, it defines itself in the iconic 'invariants' already enumerated. we cannot help noticing the essential affinity between the use of these invariants and the investigation of potentiality by creation matrix, as happens with french pataphysical groups oulipo, oupeinpo, oumupo. permanent metamorphosis inside the recycling of fragments, imposed, in our group, as in the case of all other pataphysics groups of this century, artifice and simulation as basic attitudes of an esthetics of the game. in this idea, we quote some defining particularities of the group, as given by gheorghe sabau in his already mentioned article: «1 - it is accepted a theoretical general project (kinema-ikon), whence the work constitutes itself as a verifying of individual hypotheses; practice emerges from theory and the other way round. (...) 2 - insistence upon the characteristics having been achieved only embrionarily or incompletely 4 - last, but not least, original attempts (to the extent this is possible...) as follows: resorting to the capacity of recognizable iconic fragments of sustaining - by recombining in a different system of relationships - a significant screen discourse. all the peculiarities of the creative functioning of the group can be easily recognized in the programs and the statutes of contemporary pataphysical groups. in fact, the whole 'iconic relevance' of the arad group can be conveyed into pataphysic relevance (up to now, unconscious), which will allow, let's hope, a happy joining of western experimental tendencies and romanian ones. if the cultural «underground» aspect prevailing until 1990 was determined by cultural information being stopped by political barriers, we cannot but hope that the last few years' cultural opening will transform, in the case of our group, into a conscious pataphysic language, and in a way out, into an «overground»-type expression.

În ceea ce privește tehnicile de mise-en-abime de genul prezentării operațiilor creației experimentale ca subiecte, ele constituie în cazul tuturor "operelor" patafizice tematică de predilecție. Tehnicizarea creației constituie tema fundamentală, iar în cazul grupului Kinema-Ikon ea se auto-definește în "invarianții" de tip iconic enumerați mai sus. Nu putem decât să constatăm încă o dată apropierea de esență între cultivarea acestor invarianți și cultivarea "potențialității" prin matrici de creație în cazul grupărilor patafizice din Franța OuLiPo, OuPeinPo, OuMuPo. (6) Permanenta metamorfozare prin "reciclarea" fragmentelor a Impus în cazul grupului Kinema-Ikon ca în cazul tuturor grupărilor patafizice ale secolului artificial și simularea ca atitudini fundamentale ale unei estetici ludice. În acest sens cităm câteva particularități definitoriale grupului Kinema-Ikon pe care le enumeră Gheorghe Săbău în articolul citat: "1-Este acceptat un proiect teoretic general /Kinema-Ikon/ din care opera se constituie ca o verificare a unor ipoteze individuale; practica emerge din teorie și viceversa(...) 2- Insistența pe caracteristicile care au fost realizate doar în mod embrionar sau incomplet. 3- Last but not least, tentative originale (cite se poate...), astfel: recursul la capacitatea unor fragmente iconice necognoscibile de a susține - prin recombinare într-un alt sistem de relații - un discurs ecranic semnificativ."(7). Toate particularitățile de funcționare creativă a grupării pot fi recunoscute în programele și statutele de funcționare a grupărilor patafizice contemporane. În fond, întreaga relevanță "iconică" a grupului din Arad poate fi tradusă în relevanță patafizică (inconștientă pînăacum), ceea ce va permite sperăm întîlnirea fericită între tendințele experimentale contemporane occidentale și încercările experimentale românești. Dacă aspectul de "underground" cultural de pînă la 1990 a fost determinat de inaccesibilitatea informației culturale stopate de barierile politico-ideologice, nădăjduim ca deschiderea culturală din ultimii ani să se metamorfozeze în cazul grupului Kinema-Ikon într-o conștientizare a limbajului ludic - patafizic și în lășirea în expresia de tip "overground".

NOTE: 1. Alfred Jarry, Oeuvres completes, Editions Gallimard, Collection Pleiade, tome I, 1972, pp 668-669 (trad. noastră) 2. Gheorghe Săbău, Kinema-Ikon, în revista Arta, număr special "Ex Oriente Lux", 24 noiembrie-20 decembrie 1993, pp. 35-39 3. Ibidem, p.36 4. Ibidem, p.36 5. Ibidem, p.36

6. Grupul OuLiPo [Ouvroir de Litterature Potentielle] a fost creat în 1960 ca o sub-comisie a Colegiului de Patafizică din care făceau parte Francois Le Lionnais, Georges Perec, Raymond Queneau, Italo Calvino, Jaques Roubaud, Paul Braffort, Noel Armand, Jean Lescurc etc. Ulterior s-au format grupurile Ou Li Po Po (Atelier de Litteratură Politică Potentiață), Ou Pein Po (Atelier de Pictură Potentiață), Ou Mu Po (Atelier de Muzică Potentiață). 7. Ibidem, p.38

Dinspre
Atelierele Grivtza, Secția Design Greu,
Biroul de Patafizică Nucleară de pe Lîngă
Sere Leul Nelimitat de Polemici Amikale

Inventar către Autoare:

- 2 pagini format A4

- 1059 cuvinte

- sintagma Kinema-Ikon apare de 14 ori.

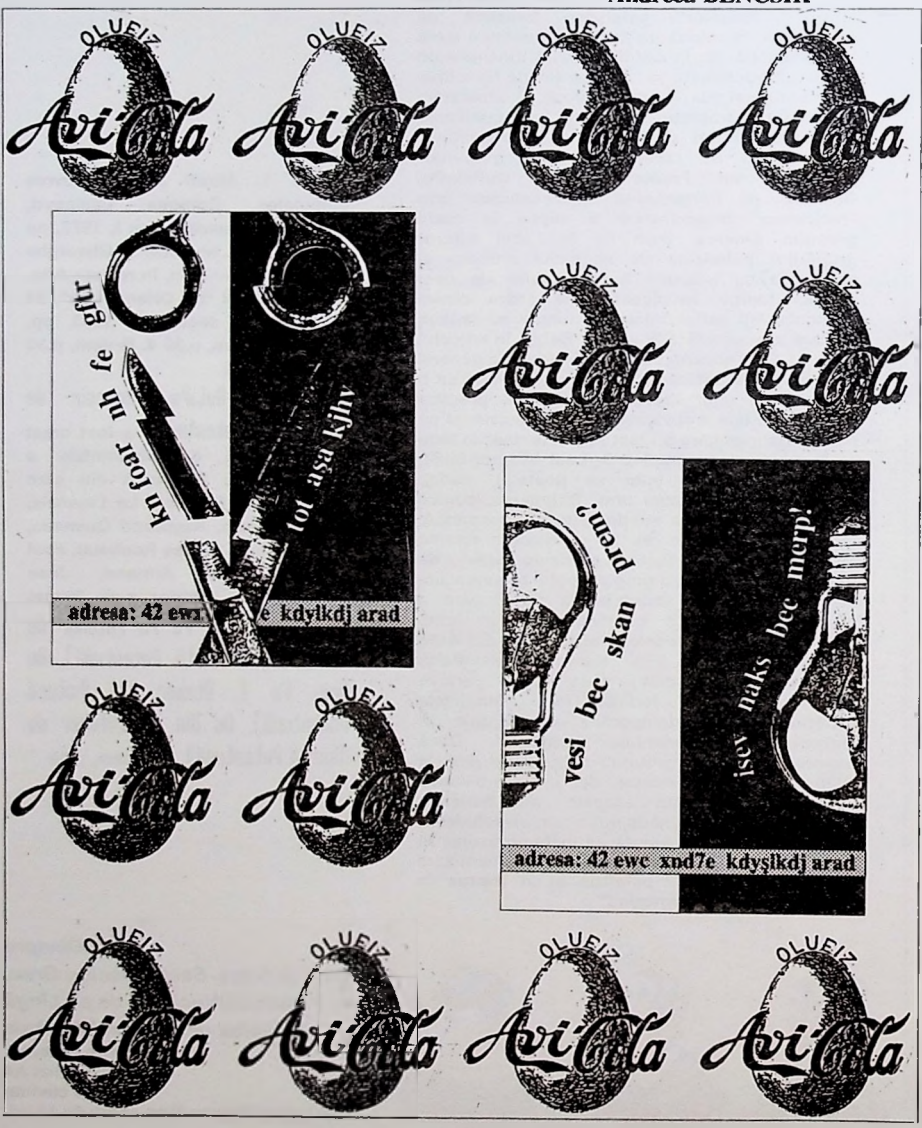

PUBLIFORFELECTROAM Gate

FILE:LITEBULB.CDR TIME: Tue Aug 16 14:10:06 1994 TILE: 1 of 1

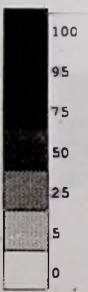
Andreaa BENCNIK

pagina 14

Yellow

ART UNLIMITED s.r.l.

pantofi, a treia generație

FILE:TXT-7.CDR

TIME: Wed Aug 24 13:27:47 1994

TILE: 1 of 1

pagina 15

caiuș grozar (răspunde la întrebările lui vasile carlova)

întrebare: după ce vom fi furat toate programele cu computerul ce vom mai putea face? răspuns: furat „nu aplică”, că nu-i lege încă - deci LUĂM tot ce se poate, sperăm ca o parte din noi să și învețe ceva din asta și sperăm că după aia vom fi suficient de deștepti să facem și singuri ceva bun... întrebare: ...pe care îl vom vinde capitaliștilor? sau nelimitarea impusă de tehnică ne va propulsa în neant? sau pur și simplu „hăbăuci am fost - hăbăuci vom fi” răspuns: mai încet... pentru început sper să ne gasească pe hartă, pe urmă să-și lămurească termeni ca București, Dracula, Transilvania, etc. și când vor descoperi că nu trăim în pomi (o parte din noi nici nu mai sînt chiar la prima generație în pantofi) poate vom putea comunica... atunci avem șanse să înțelegem mai multe despre lumea în care trăim... și nu mai știu, că pînă atunci mai trebuie să crească două trei generații de habăuci întrebare: e clar sîntem buni, sîntem frumoși, sîntem capace de orice. ca în fotbal vom obține recunoașterea meritată. e o simplă problemă de timp. e o simplă problemă de timp. să revenim în minunatul prezent: cîtă artă există în softul românesc? /întreb ca să mă aflu în treabă - forțez o paralelă cu acțiunea ART UNLIMITED S.R.L. / răspuns: nu cred că timpul singur le rezolvă pe toate, nu știu să spun exact ce este aia artă în softul românesc /poți privi spre edificare buletinul meteo și o parte din genericile Televiziunii Unice București/ - deocamdată nu pot spune care vor fi limitele noilor tehnologii informatice... m-ar interesa modalitățile concrete în care acestea ar putea susține un discurs artistic... m-ar interesa responsabilitatea limitată (sau nu?) a actelor într-un potențial spațiu cibernetic întrebare: în cyberspațiul mioritic, adică, unde păstorul întristat al lui vasile cărlova n-ar mai fi fost atît de întristat dacă ar fi avut și el acolo măcar un doi opt șase, nu? răspuns: ce-i drept îi drept, sună ciudat așa ceva pentru noi și nu mă voi apuca să repovestesc ce au văzut „Ai Noștri Proaspăt Reciclați” în lume, mai ales că prinzind atent în jur (în minunatul prezent) am dubii serioase asupra ciobanului, respectiv ciobanilor care au lăsat urmași.... întrebare: încheiem aici la nasturi programul gras al dezvoltării pe computer - un fel de body building. să vedem și ultimii mușchi. răspuns: importanți ar fi în primul rînd flexorii (degetelor de la membrele superioare), care ajută la butonat - în special ai indexului pentru cei începători sau utilizatori de MOUSE (decî nu „programatori adevărați”) /în lipsa dotărilor necesare se poate începe cu antrenarea bicepsului, mișcare foarte sănătoasă și necesară/ și mai vreau să mulțumesc domnului bill gates, patronul firmei microsoft care a inclus e-mail în windows 3.11 și FUNDAȚIEI soros care mi-a arătat cum să e-malez cînd oi putea să e-malez și de la domiciliu. pînă atunci, să auzim de bine. că oricum e-mai-lată.

ART UNLIMITED S.R.L.

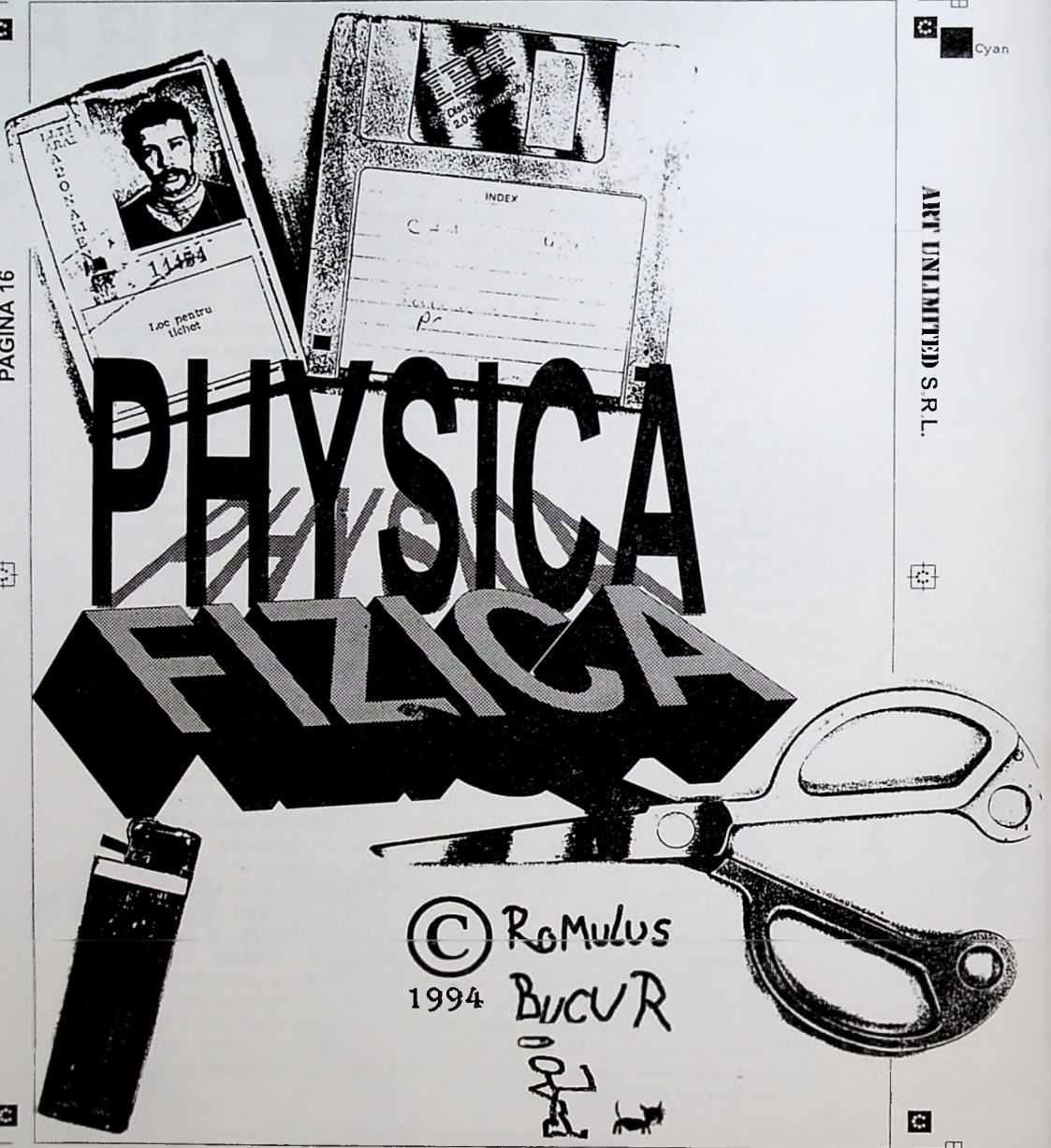
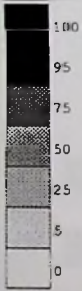
Magenta

PAGINA 16

ART UNLIMITED S.R.L.

Cyan

© Romulus
1994 BUCUR
[Handwritten signature]

În vremea primelor ore de latină, la care m-am referit și data trecută, în respectivul manual se afla o listă de cuvinte, majoritatea de origine greacă, așa, ca să ne bage în cap cât de îndatorați sîntem antichității. Între ele, cuvîntul din titlu, citit de un coleg pisica.

Apoi, bineînțeles, nimeni nu ne-a mai spus că termenul însemna (mult) mai mult decît Arhimede stînd în baie, sau Newton sub măr sau Einstein cu $E=mc^2$. Și majoritatea muritorilor, absolvenți ai unei forme sau alta de școlarizare, cu asta au rămas.

N-o să mă apuc acum să explic ce se întîmplă dacă îi punem cuvîntului un drăguț de meta- sau pata- înainte. Implicațiile artistice -- că la ele mă constrînge sumarul -- ar fi, schematic, o artă profund „serioasă”, respectiv, una la fel de profund „neserioasă”.

De ce nu ne-am oprit însă puțin în domeniul lucrurilor -- fragile, perisabile, efemere, ca și amărîta de ființă umană ce sîntem? Reclamele ce le vedem toată ziua pe satelit ne împuie capul cu aceste obiecte, legate, majoritatea, de ceea ce intră sau iese prin diferite orificii ale corpului. Cine nu mă crede, să stea două-trei ore în fața televizorului și apoi să-mi spună ce înseamnă (și la ce se folosesc) Slim Fast, Tampax, Yogho-Yogho, Punica, și lista ar putea continua pînă diseară.

Bineînțeles că aici nu este în nici un caz vorba de artă -- doar de o retorică abilă, centrată în jurul ideii de confort, de bunăstare a corpului, de iubire pe care o avem față de trecătorul nostru înveliș pămîntesc. Plus de o agresiune continuă împotriva inteligenței -- cu cît o reclamă este mai idioată, cu atîta are mai mari

șanse de a ne rămîne în memorie, prin enervarea pe care ne-o stîrmește, pînă la detronarea ei de către una și mai idioată -- vă mai amintiți de Bombonica Topik sau de Săpun Palmolive -- noua senzație de califea?

Și atunci ne întoarcem la Rimbaud (n-are rost să vă reamintesc preferințele lui literare și plastice), la Duchamp & Co. Sau la arta efemerului -- cea inspirată de zen: (maparea caracterelor pe tastatură m-a făcut să scriu prima dată yen, ceea ce, în fond, nici nu e o eroare atît de mare; *Gura păcătoșului adevăr grăiește*, vorba lui Freud) ikebana, ceremonia ceaiului, arta ambalării cadourilor etc. Sau, de ce nu?, arta avîndu-și aerul ca suport - teatrul, dansul, muzica? Sau la *No ideas but in things* sau la obiectivismul poeziei americane a anilor '30.

Postmodernismul, în care se zice că ne scaldăm, are un stomac de struț -- poate înghiți orice. Nu avem decît să ne conformăm. Dar (recunoștem că) ne caracterizează pe noi conformismul? Așa că ne apucăm să construim obiecte în care cităm, parafrazăm, deconstruim ironic alte obiecte. O lume de lucruri (physci) față de care nu avem nici curajul să ne recunoaștem cu glas tare atașamentul, nici să renunțăm brutal, să ne retragem în pădure, pe malul unui lac și, prin puterea brațelor și a minții, să ne construim un adăpost -- alt obiect populat cu obiecte. Și atunci? Înapoi la meta- sau pata-? Poate. Mă mulțumesc să întreb:

ȘI A ÎNCI?

O ZENEE ÎN CYBERSPAȚIUL MIORITIC

FILE:TXT-3.CDR

TIME: Wed Aug 24 14:00:37 1994

TILE: 1 of 1

man,călin

într-o bună zi, cum altfel ar fi putut fi acea zi, pe cerul liniștit al patriei noastre și-au făcut apariția, după multe așteptări, extraterestrii. ei au venit cu două mașini superbe, ceva în genul mercedesurilor vechi de opt ani pentru care nu trebuie să mai plătești vamă dacă te știi descurca. și-au adus de mîncare extraterestrii ăștia deși după cum au lăsat urme în lanul de grîu se pare că au avut treabă cu recolta. să fi lua o mostră, cine știe? că în prima fază n-au vorbit cu nimeni. în a doua fază lucrurile au decurs cam așa: bunăziubunăziua, eu sînt extraterestru și mă numesc, atunci cînd trebuie să iau legătura cu voi, avițeidevic tiberiu. pe mine mă cheamă camay, a zis românul căzut în mirare, da' ce cauți tu pe aici, dragă tibi? spune-mi tibiți. bine tibiți, mie să-mi spui ce cauți tu aici. de ce tocmai aici? păi, vezi dumneata, pe pămîntul acesta nu există o altă țară mai frumoasă ca românia, mă'nțelegi. și ce treabă ai cu frumusețile noastre, ale voastre nu vă ajung? nu. războiul intergalactic pe care-l ducem cu lăptăreții căii lactee (alta decît cea pe care voi o numiți calea lactee, mai e una lîngă o gaură neagră mai mică.) și ne-au învins deocamdată și-acuma noi căutăm mercenari dornici să înfrunte vijelia cotropitorului hapsîn. eu am fost trimis aici. vii? știu și eu ce să zic, zise camay, privind la cer cu alți ochi - mai bulbucați. hai, mă, că o să capeți un tractor după aia, zîmbi șmecher tiberiu avițeidevic. dar în capul său - cum orice cap de extraterestru este, gînduri sinistre bîntuiau dar zise cu voce tare: degeaba te uiți la star trek voi nu o să ajungeți la nivelul ăla de civilizație în veci pururi. amin, completă camay și desfăcu o sticlă de coca-cola. tu te mai gîndești, zise tibiți, și pe cînd mă întorc eu de la pecica îmi dai un răspuns clar. i don't want to push you. see ya'!

Declarație

subsemnatul camay pecican, domiciliat în arad calea șase vînători, bloc f3 scara a apartamentul unu, posesor al BI nr. 1718134 eliberat de Miliția arad la 21 mai 1987, declar următoarele: ca urmare a muncii pe care o efectuez zilnic la silozul de pe 6 vînători, aflîndu-mă eu în schimbul trei m-am urcat în vîrfurile silozului ca să verific umiditatea de la ora două noaptea conform graficului stabilit de maestrul stere gornea. eram în schimb cu colegul meu lascăr bodîrlă zis mnemotehnicu care în acel moment dormea că era obosit că fusese la nunta verișoarei sale lenuța astrahan născută mîndru cu soțul ei de acum tomuș nicolae. și cum am zis eram în vîrfurile silozului cînd am văzut pe cer, că mă durea ceafa și am dat capul pe spate și cum mă uitam eu așa lung în sus, că contorul îl verificasem deja și eram liniștit că totul e în regulă, văd niște luminițe roș-galben-albastre și m-am speriat crezînd că am vedenii de cînd mă uit ca bezmeticul toată ziua la fotbal la televizor că am acum un televizor color și așa de tari îs culorile că parcă și în realitate văd mai colorat și m-am speriat cum zic mai ales că am început să aud niște vîjîituri că am crezut că nu mai știu unde mă aflu. apoi am văzut că luminile se apropie de mine și zgomotul în loc ce să crescă se făcea tot mai mic pînă a dispărut. atunci am observat că în lanul de grîu aterizează o farfurie zburătoare din care a coborît un extraterestru care avea în mînă o lopețică de infanterie. în cealaltă mînă ținea o sfoară, după el a mai ieșit un extraterestru, ăsta era mai mic și a luat capătul de sfoară de la primul și i-a legat de piciorul drept. primul și-a legat celălalt capăt de sfoară de piciorul stîng și s-au îndepărtat unul de altul pînă sfoara s-a întins și era la nivelul solului după care s-au învîrțit în cerc pe un diametru de vreo 30 de metri, și au culcat grîul la pămînt. cam la fel au repetat figura și în centru. ce o rămas în picioare o netezit ăla cu lopețica. dimensiunile sînt cele scrise în ziarul adevărul că eu numa la asta nu mă gîndeam eu atunci. după ce și-au făcut ei treaba în lanul de grîu, extraterestru ăla mai mare s-a urcat în farfuria zburătoare și de la geam i-a strigat ceva lu' celălalt care a rămas jos și a zis că așa o să facă și a plecat. ăsta ce a rămas și-a scos din buzunar un benoclu și s-a uitat cu el la mine și mi-a făcut semn să cobor la el. părea un om de treabă așa că nu-mi mai era frică și m-am dus să-l întreb care-i baiul. a zis că-l cheamă avițeidevic tiberiu da' pot să-i spun tibiți. și a vrut să mă racoleze da' eu i-am zis că am treabă și a plecat spre pecica. țin să precizez că nu am dezvăluit nici un secret de importanță națională și nu am primit de la el cadouri de nici un fel.

pagina 18

ART UNLIMITED S.R.L.

Cyan

(acesta este înscrisul de mai sus. vezi mai jos)

FILE:TXT-4.CDR

TIME: Wed Aug 24 14:32:50 1994

TILE: 1 of 1

înscrisul de mai sus a fost găsit de cetățeanul ovidiu zgabercea, parașutist amator, în urma aterizării cu parașuta în pădurea ceala. în timp ce încerca să se dumirească ce vrea să însemne textul care era tipărit pe o bucată de hirtie de o calitate deosebită, nici măcar revista flashart nu are o astfel de hirtie, în mijlocul pădurii s-a auzit foarte clar ceva care semăna cu un cîntec de jale. cînd s-a făcut din nou liniște, cetățeanul a observat că pe copacul din fața lui este lipit un afiș care părea că provine din aceeași sursă ca primul. doar înscrisul era alt:

... este clar că ne aflăm în fața textului scrisorii trimise către muzeul județean de domna țîța lu zurgălău, scrisoare repetată de extraterestri și codificată în limbaj extraterestru și trimisă centrului lor de cercetări spațiale.

Către Muzeul Județean Arad.

mă numesc țîța lu zurgălău și sînt din dealu vinghii șad pă strada principală vizavi dă dispensar sînt în etate de 68 de ani și am văzut săptămîna trecută nește lumini mari deasupra ștălogului pă cînd arăncam hoarăle lîngă cotarcă una dîn marve o început să baune dă mama focului că am crezut că o lovit-o șlogu bărbatunio o ieșit în țîrnată să vadă ce-i baiu și o suduit pă marve că nu să ogoiesc o scos mărămuța dîn poșnar s-o șters cu ea pă frunce ș-o luat dîn lăcruța dîn podrum ștănița cu sare și o aruncat o țîră prăstă casă să nu să deoache animalele io i-am zîs că ceva nu-i cum trebe că vîntu bate numai la noi în gredină și bărbatunio, pă numele lui zurgălău ion, o zîs că-s proastă da am văzut și așa un fum roșu în formă dă polonic care ieșea dîn ceva care sămăna cu un credenț și credențul ăla avea în mijloc un puimăș așa dă .mare că în iel să vedeau parcă niște oameni da' nu mis sigură că n-o (șînut mult pînă să vină nepotu care dormea în soba mare n-o mai fost nimic și vā rog să trimeteți niște profesori dă la muzeu să vină să vadă ce s-o întîmplat că am scris și la zîiri și or venit niște domni dă le-am povestit cum o fost da iei or scris alfel dăcum leam spus. și d'atunci stau tătă noaptea ghiștelț doară doară mai vād ceva.

era trecut de miezul nopții cînd avițeidevie tiberiu s-a așezat puțin obosit pe băncuța din fața unității nr. 5 arlefruct s.a. din calea aurel vlaicu, șef de unitate alexandru palcu. drumul pînă la pecica i-a răscolit amintirile. avițeidevie își aștepta colegul să sosească din dealu vinghii și să poată termina treaba pentru care au fost trimiși. mai citi o dată textul program scris de judit angel: „art unlimited s.r.l. / asociație asociere inițiativă răspundere limitată / este o provocare la reflexie asupra situației actuale. este o solicitare la auto-definire în funcție de realitatea complexă în care trăim. este o propunere pentru un demers artistic simultan reductiv-extensiv, resimțit cu intensitate și urgență la nivelul sensibilității individuale, chestionînd totodată, gradul de relevanță al opțiunii personale în cadrul contextului general.” cred, zise colegul lui avițeidevie sosit cu o mică întîrziere, că opera noastră de artă din lanul de grîu a fost un mare succes. deși prea puțini au priceput despre ce este vorba- auzi, să ne facă extraterestri !- trag nădejde că în viitor vor fi mai cooperanți. a fost totuși o experiență interesantă, se trezi avițeidevie vorbind, să nu uțiți să serii procesul verbal. i-am scris, iute-!, răspunse axl mogoșanu, că așa se numea colegul lui avițeidevie și-i dădu cu un aer distrat scrisoarea doamnei țîța lu zurgălău către muzeul județean. am citit-o deja, zise tiberiu. procesul verbal e pe verso, îi replică tăios axl. aha!

Proces Verbal

comitetului de cultură intergalactic COCA-COLART: ca urmare a schimburilor culturale intergalactice, artiștii avițeidevie tiberiu și axl mogoșanu au realizat în lanul de grîu de la capătul străzii 6 vînători o operă de artă cu specific extraterestru. menționăm că am fost primiți cu neîncredere de către populație ceea ce a dăunat vizibil mesajului artistic. propunem o revenire în forță putînd apela și la alte tehnici de exprimare mai complexe și mai spectaculoase. la vernisaj asistența a fost totuși numeroasă. (menționăm că lista participanților este expusă la muzeul de artă arad, în cadrul expoziției ART UNLIMITED s.r.l.)

estimp, cu zgomote discrete ziua se crăpa. tiberiu și axl s-au urcat în făruria lor zburătoare și neștiuți de nimeni s-au spulberat în univers. pe cerul încă înstelat al patriei, luminițe roș-galbene-albastre strălucneau în litere de-o șchioapă:

THE ANSWER MY FRIENDS IS ART UNLIMITED.

și mai vreau să completez, completă camay pecican, că ce nu-mi place mie la ăștia e că-s prea patetici: AVAN GARDA O MAI ȚIN ÎN DREPTUL GURII / AU PIERDUT SIMȚUL MĂSURII.

pagina 19

ART UNLIMITED s.r.l.

ORGA DANGL

FILE:TXT-9.CDR

TIME: Wed Aug 24 14:47:04 1994

TILE: 1 of 1

MUSEUM / DEPOZIT

NOTĂ:

Orice muzeu din lume este precum icebergul: 10 la sută "afară", în expoziție și 90 la sută "înăuntru", în depozit. Prin această rubrică ne propunem să scoatem din "subsol" și să punem în text documente și obiecte inedite sau, oricum, interesante cu scopul declarat al susținerii ideii de "expoziție deschisă".

pagina 20

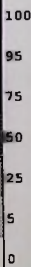

Anton Dangel din Aradul Nou a fost în secolul al XIX-lea unul din cei mai importanți constructori de orgi din Imperiul Austro-Ungar. Făcea parte dintr-o familie șvăbească de muzicieni pe ai cărei membri îi putem găsi în cataloagele Conservatorului de Muzică din Arad înființat în anul 1833. O diplomă scrisă cu caractere gotice îl atestă ca reparator și constructor de instrumente muzicale. Multe din orgile construite de Anton Dangel pot fi văzute / auzite în numeroase biserici și catedrale din marile orașe ale imperiului bicefal. În zona Aradului - conform datelor oferite de către organistul Franz Metz - există orgi Dangel la Sinagoga Veche din Arad, precum și la bisericile catolice din Aradul Nou, Lipova și Neudorf.

Muzetar

ART UNLIMITED S.R.L.

Yellow

ANDREI ȘERBAN

FILE: C.3

TIME: Thu Jan 03 10:45:52

TILE: 1 of 1

arad 10 - 20 august 1994

workshop

COLOR: Cyan

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

din 1993

Doar 2 000 000

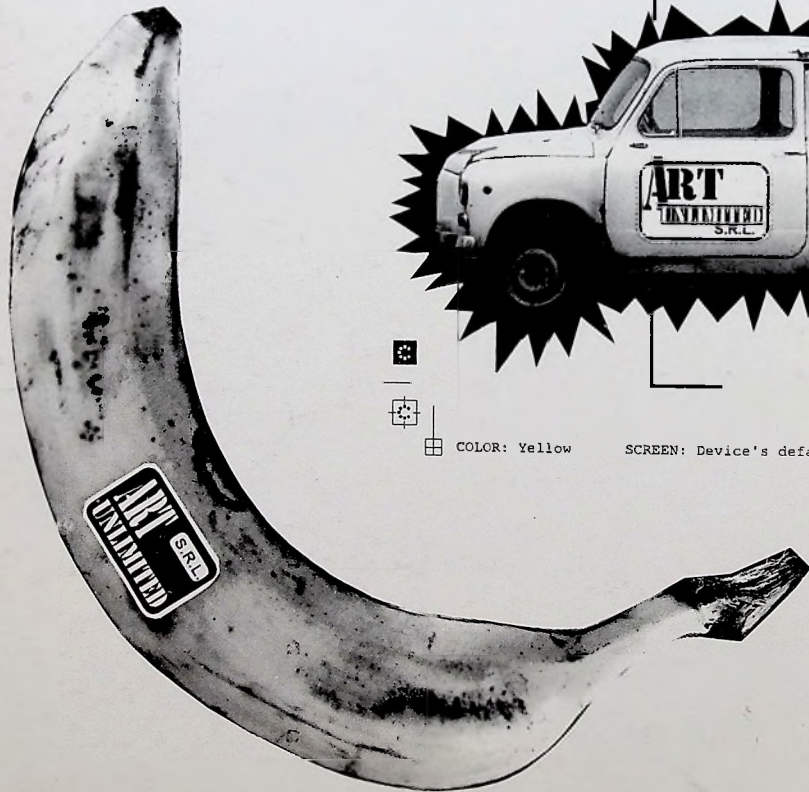
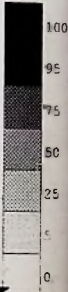
de

extraterestri

vor face

treaba noastra

Coca-Cola

COLOR: Yellow

SCREEN: Device's default

PLATE: 1 of 1

cele mai bune
legume & fructe
la
S.C. ARLEFRUCT S.A.
UNIV. SIVEA SRL

5

calea a. viciu